ORDET FRITT.

Alle Svenska Canada Tidningens prenumerantер äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler bo vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af pappret och med bläck. 2 Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

SVERIGE.

Har du hört huru smygande ryktena gå
Om anfall på gammel-lands frihet, en dag!
Som skall tvinga det urfria Sverige, att stå
under oket af Ryssarnas välde och lag.

Med krypande spioner och slemmig list,
de söka att nå sitt nattsvarta mål.
De törsa ej öppet, de känna sin brist,
gå emot det bitande svenska stål.

Men vågar då Ryssen, att komma en gång
för nära inpå våra förfäders jord,
Vi vill komma till hjälp, fast vägen är lång.
— Vi vill vinna en härlig batalj upp i Nord.

Väl bröto vi upp från det älskade land,
för att söka vår näring i frid.
Men när hotande moln draga upp mot dess strand,
de vill finna oss färdig till strid.

Ej skall framtidens barn, kunna säga om oss,
att vi sveko, af feghet, den urgamla mark
för hvars skull våra förfäder lärde att slåss
på en diet utaf sådor och bark.

Därför eniga stå, i vår slutna tropp,
hvarje friboren svensk-amerikan.
För att stäcka den objudna snyltgästens lopp,
vi vill draga ett streck i hans lömska plan.

Så sträcka vi ut vår varma hand
till att hjälpa vårt folk där i Nord.
Det skall stärka de halfbrustna band
långt mera än sirliga fraser och ord.

Oscar Swanberg.

VILL NI HJALPA SVERIGE?

Estevan, Sask., Febr. 24, 1914.

Red. för Sv. Canada Tidningen.

Härmed inneslutes $1.00 som afgift för förnyad prenumeration af eder tidning och vill jag samtidigt skrifva några rader. Det läses nu mycket i tidningen om krisen i Sverige och den hotande fara för krig med Ryssland. Det skulle vara stor synd om Ryssland skulle finna Sverige oförberedt och intaga det och ställa Sverige i samma ställning som Finland nu har under det hatade Ryssland och sen i sin goda tid omintetgöra allt svenskt både i kultur och religion och självständighet. När man tänker på möjligheten af sådant så är det ej fritt utan blodet sjuder inom en.

Det är många svenskar både här och i Förenta Staterna som jag tror både vill och ha råd att bistå Sverige nu när förberedelser göres till förstärkning af krigsstyrka där hemma. Låt höra från någon eller några genom S. C. T. hurudan eder stämning är i detta hänseende.

Med hälsning till redaktionen och alla tidningens läsare. Ilögaktningsfullt

O. Fryk.

PROTEST.

Sv. Canada Tidningens redaktion.

I eder tidning af den 18 febr. förekommer en redaktionsartikel med rubriken "Konungen — mannen", mot hvilken jag anhåller att få rikta en protest.

Ni inleder eder artikel med att uttalande, att den nuvarande svenska konungen icke länge hade innehaft tronen förrän han hade vunnit folkets ynnest och att man endast hade fördelaktiga saker att säga om honom. Jag vet nu icke om Sv. C. T:s redaktion har gjort sina iakttagelser på närmare håll då den upptäckte den där folkynnesten, men äfven om så skulle vara fallet, så har nog upptäckten gjorts med ett färgadt förstoringsglas. Naturligtvis beror det på hvad ni menar med folk då ni talar om svenska konungens folkynnest. Om ni som folk endast räknar de konservativa eller en klick kapitalister så har ni nog kanske rätt, men om det räknas folket i gemen, den stora massan, så är ni nog tämligen ensam om eder upptäckt.

Hvarsti de fördelaktiga saker man haft att säga om honom bestätt uti vet jag icke häller. Kanske det bestod i de ord som Einar Ljungberg fällde om honom och som Sveriges rikes lag fann böra belönas med åtta och en half månads straffarbete, eller kanske det bestod i det yttrande som Karl Åström fällde om honom och som likaledes belönades med åtskilliga månaders straffarbete. Det kan ju också hända att det bestod i de uttryck som en del tidningar fällde om honom då han förnedrade sig till att i egen hög person besöka strejkbrytarefartyget Amalthea i Malmö, eller den kritik som en stor del af den svenska pressen öfvade öfver hans mindre honetta sätt mot Sandö-deputationen, eller rättare mot den äldrige Stål hvilken begärde nåd för sina båda söner som fallit offer för den svenska orättvisan. Kanske att ni glömt hvad han svarade honom, liksom den svenska konungen syntes ha glömt det ett år därefter. Om så är så skall jag upprepa hvad han svarade: "Kom igen om ett år eller så och om deras uppförande icke lämnar något öfrigt att önska så skall jag se hvad jag kan göra." Däri låg ju ett löfte och hur höll han det! Om han är så manhaftig och ordhållig hvarför höll han icke ord då!

Ni säger att kronprins Gustaf (den nuvarande sv. konungen) under unions-bråket visade sig besitta större fasthet än den gamle konungen och att om han (Gustaf) suttit vid regeringsroret norrmännen icke kommit så lätt undan. Vi kunna omformulera den saken och säga att han visade sig mera inskränkt och att den gamle konungen visade sig mindre blodtörstig och jag trotsar Sv. C. T:s red. eller för öfrigt någon att vederlägga detta påstående. En kronprins som inbillar sig att en nation skall offra sina söners lif och blod för att förskaffa honom och hans anhöriga ett visst årligt underhåll, är väl tämligen inskränkt, för att inte säga enfaldig. Edert uttryck förråder för öfrigt en tämligen stor okunnighet om hvilka makter det var som bestämde krig eller fred mellan de nordiska brödrafolken. Jag tror icke häller att ni är så grundligt insatt i den svenska grundlagen och regeringsformen, eljest skulle ni veta att en svensk konung icke kan föra krig utan folkets medgifvande. Det hjälper icke mycket för en konung att han har 30,000 odalmän bakom sig (om vi nu få tro att dessa odalmän sagt sin värkliga mening hvilket är tvifvel underkastadt) om han har minst lika många odalmän emot sig och dessjämte en arbetarekår på en 3 a 400,000 man.

Hvad jag framför allt ville rikta min protest emot var edert uttalande, att äfven vi svenskar som äro på denna sidan Atlanten önska honom lycka och framgång i hans kamp för 30,000 odalmän och mot majoriteten af det svenska folket. Jag protesterar emot detta uttryck och jag tror att majoriteten af svenskarna i Canada om jag känner dem rätt, instämmer med mig.

Medicine Hat, Alta., Febr., 26, 11914.

Bergholm.

FRAN BRAODVIEW, SASK.

Den 28 februari 1914.

Ärade redaktion!

Jag får ödmjukast bedja red. om en liten spalt i deras goda tidning. Jag är icke någon tidningsskrifvare så är jag rädd att dessa rader hamna i papperskorgen. Jag har med inrätse läst alla bref i Ordet Fritt som jag tycker särskildt om denna sida. Man får se olika tänkande och yttrande; i numret för den (25) febr. såg jag ett bref från mr. K. Bergström, hvari han kraftigt understryker faran af emigration, som det framgår af hans skrifvelse så äro tiderna så dåliga att det finns fara för att svälta ihjäl. Nog är det litet sämre tider nu för tillfället men ej såsom han påstår, så jag understryker icke K. B:s varningar för emigration hellre tvärt om; jag vet bestämdt att här i Canada är det mycket bättre för den arbetande klassen än i Sverige. Som uppe i Norrland: så fort en arbetare kunde förtjäna så mycket att han kunde försörja sig och sin familj, så blef han uppskattad för så och så stor inkomst för året.

Om ej, det var mer än så mycket att han hade nog för sitt dagliga bröd, jag har själf frestat litet i Sverige så jag vet hur det förhåller sig. Jag kom hit till Canada för 10 år sedan när som jag steg af i vår grannstad Percival så hade jag 8 dollar på fickan och skyldig för min biljett 175 kronor och detta vår på hösten i sept. och innan vintern kom så hade jag på det närmaste betalt min ticket och hade till kläder också. Men gå härifrån till Sverige och tjäna af en ticket på så kort tid. Och dagpenningen var $1.50 då, nu är det högre betalning. Så jag tror att K. B. har icke varit nog länge att bedöma så säkert om Canada. Jag skulle vilja skrifva mer, men som utrymmet icke tillåter så får jag sluta med mitt sladder med många hälsningar till red. och läsekretsen.

L. P. Johnson.

FRAN EDMONTON, ALTA.

Febr. 26, 1914.

Kommer han ej snart är den längtansfulla fråga mr. Cristensen natt och dag stötter ut i telefonluren från Odin Cafe. Han och ett par andra skandinaver har hyrt ett större hus på First street och inredt det för krog. Men som folkopinionen på senare tider vaknat upp och fått syn på allt elände dessa klubbar åstadkomma blef det svårt för mr. Cristensen att få license. Han mötte då en mr. Cohen hvilken hade startat en klubb som ej blef af, och påstod sig hafva en license i fickan, som han vore villig öfverlämna för en liten summa af 3,000 dollar. Med det samma blef Chistensen glad att en väg öppnats hvarigenom han kunde se sitt storartade företag krönas med framgång, och affären uppgjordes. Så nu är allt klappadt och klart tror han, bara höge vederbörande mayor Short, som för tillfället är borta, snart skall komma hem och sätta sin värdefulla namnteckning på license, så han kan få den transfered. Därför är ögonblicken honom så dyrkara och därför står han med luren för örat natt och dag lyssnande om han ej snart hör de efterlängtade fotsteg i fjärran och det klockslaget slå som förkunnar att staten gifvit honom frihet att öppna portarne till undergång för sina landsmän, på vid gafvel. Men det skandinaviska folket som önskar se vår generation gå framåt väntar höra ett bleklagdt NEJ! från vår öfverhet till alla dessa djäfvulsnästen. Vi ha nog och öfver nog af dem förut, där vårt uppväxande släkte blir ruinerad sin lefnads lycka och förvandlade till fängelse- och dårhushjon.

Alla som ha ett ord att lägga i den politiska vågskålen, alla som ha ett hjärta för vårt folks gemensamma väl, låt oss lägga bort det egna intrisset och ropa ut så det går genom märg och ben på vår styrande öfverhet. Låt oss ropa ut så det ekar igenom tidsrymderna, "bort med klubblicense"! "Bort med krogen."!

Det är så sällan vi se något från Edmonton i C. T. så det ser ut som om inga svenskar vore här men så är ej fallet. Jag tror att det på senare åren varit mera svenskar i Edmonton än i någon annan stad i Canada, på grund af de stora järnvägsbygguna både till Peale River centri och British Columbia, hvilka alla ha sin utgångspunkt från Edmonton, och vi veta att huvudparten af järnvägsarbetet utföres af skandinaver. De arbetar hårdt i sitt anletes svett, och utstå allehanda strapatser och umbäranden, och förtjäna ofta god "stake" men så fort de komma till byn, gifva de det frivilligt tillbaka till kapitalisten för det största hvarje cent, och till tack erhålla de några sparkar, en fri skjuts till finkan och en bädd för 5 dollar i cellen. Arma stakkare när skall du få dina ögon öppna!

Men det är också glädjande att se goda framgångsrika svenskar, som arbeta för sina landsmäns bästa. Vi ha en litterär nykterhetsförening som nyligen börjat sin verksamhet i det den tog upp arbetet efter goodtemplarne som gaf upp fältet. De litterära voro den 24. inbjudna till norskarne och hade en mycket treflig afton tillsammans där enlighet och samförstånd varrådande, och hvar och en kände sig som hemma. Så ha vi Verdandi logen som är ganska stark och har möten hvarje vecka.

Bland de religiösa ha vi en svensk baptistförsamling, en svensk lutherskt församling och en skandinavisk mission.

Det har länge visat sig vara nödvändigt att få ett vice konsulat upprättadt i Edmonton, hvarför ett party utlyste ett massmöte och utsåg kandidat och afsände ansökan att få honom uppsatt som vice konsul. Ett annat party utlyste senare ett massmöte och uppsatte en annan man som kandidat och insände äfven sin ansökan, så nu ha vi att vänta på höga vederbörande för frågans afgörande, och mängen väntar med spändt intrisse få se på hvilken sida segerkransen stannar.

Carl Johansson.

FRAN STOCKHOLMS HORISONT.

Jag vill med redaktionens tillåtelse skrifva några rader i S. C. T. angående ett bref som var synligt i eder tidning för den 25 febr. under rubriken Nykterhet och kristendom undertecknad af John A. Nystedt. Jag instämmer fullkomligt med hr Nystedt då han säger att br. Carsteins mening när han började hålla föredrag för goodtemplarne här på platsen, var att vinna dem för kristendomen. Jag tror icke det var af intrisse för nykterhetsarbetet och goodtemplarne i sin helhet som förmådde br. C. att verka bland dem, därtill har han för ringa kunskap om nykterhetsarbetets principer. Utan det var nog mera i hans eget intrisse för att om möjligt var, få till stånd en församling där han kunde få anställning som församlingslärare med lön. När nu däremot ingen förtusättning var att få till stånd en sådan församling bland goodtemplarne så vände han helt simpelt ryggen åt sina bröder goodtemplarne, för att om möjligt ha mera framgång på annat håll. Jag klandrar icke br. Carsteins arbete utan önskar att han må få framgång i sina sträfvanden. Dock må sägas att ju flera åsikter dess mindre sammanhållning. Som exempel därpå ha vi våra goodtemplarmöten en del af våra medlemmar lysa med sin frånvaro på logemötena. Skulle vara önskvärdt om de religiösa toge litet mer intrisse i nykterhetsarbetet än hvad nu är fallet på denna plats. Tecknar vänligen

En nykterist.

ERIK JANSON.

På 1840-talet var en religiös sekt i Hälsingland, som blef vida känd i orten genom förstörande af Luthers skrifter, och dess ledare var "Erik Janson". Alla af sektens bekännare samlade sina skrifter och öfverlämnade dem till sin herde, som i sin tur i sin församlings åsyn staplade upp och brände dem som katterska. Till stor förrät för det lutherska prästerskapet. Den nye reformatorn hade många förföljelser, han red omkring och predikade sin lära. Han svåfvade mången gång i lifsfara. En gång i Hällnäs blef huset där han hade sin andaktsstund omringad af hans fiender, men reformatorn kröp upp i skorstenen, där ingen tänkte på att leta honom, men han fastnade, så efter bråket var öfver måste hans troende göra en sidoöppning att få honom lös igen.

Alla sektens anhängare måste öfverlämna sin förmögenhet till sitt öfverhufvud. Och omsider beslöt han att vända med sina troende till Amerika. Han slog sig ned i Illinois. Alla lefde tillsammans, åt vid samma bord och kolonien blef kallad Biskopshill efter Erik Jansons födelsebygd, Biskopskulla i Uppland. Flera svenskar tillsutte kolonien men icke alla af det troende slaget. Det var ondt om snickare och en stockholmare vid namn Root blef byggmästare. Han förälskade sig i en af koloniens ungmör och blef af herden sammanvigd. Men Root och hans hustru hade ej samma tankar. Root ville hafva eget hem och reste, men frun stannade kvar. Så en dag när församlingen var i kyrkan och fru Root med sin nyfödde var ensam hemma, kom Root med häst och röfvade bort sin make mot hennes vilja. Men tilltaget märktes snart och två ryttare satte efter.

Root var helt upptagen med sin hustru och märkte ej förföljelsen. En dubbelpistol var bak i åkdonet och den fick förföljarna tag uti. När Root märkte han var utan vapen, sade han till sin hustru, nu får du vända om. Root stämde sedan Erik Janson till rätta, och när rättsdagen kom satt Janson på en stol inom dörren. Root kommer in satte sin pistol mot reformatorn och sade: "Nu skjuter jag dig", tryckte af o. Erik Janson nedföll död. Root fick blott några års fängelse men hördes aldrig mer af. Och Erik Jansons efterträdare som andligt och världsligt öfverhufvud fördärfvade sektens ekonomi och församlingen upplöstes.

J. E. Larson.

LITET AF HVARJE FRAN BURNT LAKE.

Med red. tillåtelse vill jag hafva dessa rader i tryck. Efter som intet varit i den ärade Canada Tidningen härifrån, icke sedan dessa sångare lämnade oss, och ryktet vill påstå att det nu är missljud i deras sång, får jag säga att kolonien går framåt, fast en del svenskar säljer och går, och andra nationer komma in. Mr. Hammarbeck lämnade i höstas med Texas till mål där han kunde resa mera än en gröda om året och på detta viset komma i goda omständigheter kvickt; här kan man bara få en gröda. Om ibland kan äfven den slå fel. Så vi ha väl till att finna ut af honom kanske Texas är platsen att gå för att komma i välstånd. Mr. Ågren säljer ut i mars med Sverige till mål men Ågren har varit kolonins stödjepelare och den tanken vill nog göra sig gällande hos en och hvar. Hvem skall blifva "häddman" för kyrklig verksamhet äfvenså söndagsskolan. Fast mr. Å. bidragit mest med både pengar och arbete för denna verksamhet, så har hans arbete icke stått efter på farmen utan varit en häddman äfven där, ett föredöme för den som vill bli i en god ekonomisk ställning. Mr. Å. har ej heller fått dansa på rosor som man brukar säga utan måst genomgå sorg och motgångar mer än någon. Aldrig har han fordrat hjälp, men alltid villig att hjälpa, sak samma hvilket trossamfund. Om någon lista kommit rundt för någon nödställd då är mr. Å. först och alltid med högsta beloppet. Världen borde vara full af sådana män och jag tror att det omtalade paradiset vore här; men vi alla tänka mr. Å. kommer tillbaka. Sverige har för smala omständigheter. Och folket hemma tänka här i dollarlandet är det bara att vara kvick och plocka fickorna fulla, men de misstaga sig, det är kröka rygg för dollarn och den som ej vill det kan vara hvar som hälst. Säga hvad vill så är här möjlighetens land. Emellertid så vet vi ej hvad som händer kanske vi aldrig få skaka hand med honom mera, hvarför vi få säga honom ett hjärtligt farväl. Och som det heter deras gärningar skola följa dem efter. Och vedergällningen skall icke utebliva.

Andra stå sig godt här. Fast några ha köpt sig en del maskinerier, och dessa torde kanske hafva sett sina bästa dagar, som det synes bör man icke baddra med mera maskiner än hvad som är högst nödiga för mixed farming. Visst ingen har en hop med pengar som ögat blir trött att se.

Några kärlekstillställningar förekomma också. En yngling tog hem sin hjärtevän troligen för att samtala om ett ungt pars framtida lycka. Men som allt antoga vara som bäst, infann sig några ungdomar med hjällror och skrammel till stor förskräckelse för de unga tu så de visste ej hvilken vrå att gömma sig, och äfven skrek för grannarna. Därför så vill jag gifva ett råd till dem som kärat ned sig: försök att förebygga sådant oljud.

Till slut vill jag tacka alla skrifvare i ordet fritt och jag hoppas ni fortsätter. Bref har jag alltid likat. Som jag ser finnes en hel del bref på lager, så om vi tala med redaktören och så bli punktligare med att betala vår prenumeration kunde vi få en hel sida med bref. Sänder härmed 2 dollar så jag får almanackan och tidningen för ett halft år till Sverige. Hoppas om öfverseende med mina osammanhängande rader.

Vänligen

Prenumerant.

FRAN LAC DU BONNET, MAN.

Tid efter annan förekommer i S. C. T. diskussionsafdelning tvister mellan präster och andliga prelater, hvilka ädragit sig allmänhetens uppseende och kritik. Vill härmed genom vår ärade S. C. T. säga några sanningsord, ty sanningen kan aldrig för ofta framhållas.

Ja, I tvisten och ädragen eder skam, men ej nog därmed. I förvanden bibelns lära. Eller trodde ni pastor Bergström, då ni förra sommaren predikade här i Lac du Bonnet, att ni händelsevis blifvit förflyttad till någon aflägsen bondby i mörkaste Småland, eller till medeltidens mörka tidehvarf, då ni kunde tillåta eder sådana uttryck som "att det bästa vore om all litteratur, böcker och tidningar, utom svenska psalmboken kastades på sophögen". (Naturligtvis skulle ej heller Canada Posten få lässas). Tänk hvilket hån mot litteraturens storman. Eller hvad menade ni då ni sade "lät de rika ha det som de har, och de fattiga som de har". De fattiga ha ju ej något annat än sin fattigdom, och ni menar alltså att man ej bör vara barmhärtig och afhjälpa lidande och nöd bland de fattiga. Ni kallar eder lutheraner, men Luther sade "förbannad vare den som kallar sig lutheran", hur läser och lefver ni efter Luthers skrifter. Luther predikade emot kloster, dryga kyrkor, samt mot hedendomen, men hur gör vår tids s. k. kristna? Jo, ni använder ädelgen hedniska plägseder och inbillar folket att detta är kristendom. Ni bygger kyrkor som skall trotsa årtusenden. Men "den högste bor icke i tempel som med händer gjorda äro." Apg. 7: 48. "utan i människohjärtat". Kor. 3: 16. "Hvaraf hjärtat är fullt talar munnen", hvilket väl synes af edra yttranden och tvister. Hvarför använder ni bibeln som lockbete för fabricerandet af frälsningsbolag, då ni ej lefver efter dess lära? Af allt synes dock framgå att det är mammon ni mest intrisserar eder för hvilket ett annat exempel kan belysa taget ur C. P. för den 20 dec. 1913: "Vid e. m. mötet blifver ett godt tillfälle att tömma sparbössorna, I kära whitemouthbor. Hoppas att ni under året gjort edert bästa och fyllt bössorna och att vi då tillsammans få tömma dem samt jubla och glädjas. O. B. Strendin." Jublas och glädjas öfver guldet, hvilket synes vara eder det förnämsta men ej Kristi evangelium. Det är ej att undra på att okunnigheten är stor då folket alltjämt toppridas af sådana. Skriften säger dock: "ledarne äro förtappade, och de som låta sig leda äro förtappade." Herrar pastorer och de, som af dem låta sig leda, borde tänka därpå.

Ja hevisen äro många och skulle fylla alla S. C. T:s spalter. Slutar dock för denna gång med hälsning.

J. S.

FRAN AINSWORTH, B. C.

Ärade redaktion för S. C. T.

Såg i tidningen af den 25 februari ett bref från K. Bergström hvari han ger tidningen på pelsen för inblandning i hans varning till svenskarna i Sverige under nuvarande förhållanden. Här har Bergström rätt för här i B. C. ser det ut att vara dåligt ställdt med arbete. Det går hundratals arbetare här som söka efter arbete, men det finnes inget att få. Äfven timmerhuggningen ser ut att blir dålig i vinter. Jag läste äfven eder anmärkning hvari ni synes tro att svenskarna kunna få arbete i Ontario. Det kan nog vara möjligt men det är ingen orsak för svenskarna att komma öfver just nu. Det finnes vissa platser här i landet där man måste vara svensk för att få arbete, men ändå finns många arbetslösa svenskar.

Nu till mera trefliga saker. Här har vi haft en utmärkt fin vinter i fråga om väderlek men annars ingenting att skryta af. Jag var in till Nelson för en vecka sedan där se de ut att hafva trefligt men nog tycker jag att Jämtlands flickorna ha varit hårda mot Anton Paulson för han har nu blifvit tvungen att vända sig till en infödd sedan han fått korgen af två jämtländskor. Det är hvad han ursäktar sig med. Och jag vet att han brefväxlade med en jämtländska för tre år sedan för jag fick ett par af hans bref när jag var i Nelson den tiden. Får nu sluta för denna gång med många hälsningar till tidningens redaktion och läsekrets.

A. Paulson.

FRAN NEW NORWAY, ALTA.

Den 3 mars 1914.

Red. af S. C. Tidningen.

Det är nu länge sedan något var synligt i S. C. T. från denna landsända, Highland Park och New Norway. Här har blifvit många förändringar under den tid undertecknad varit bosatt här. Vi ha nu direkt järnvägsförbindelse med både Edmonton och Calgary med den nu färdigbygda Tofield—Calgary bibanan af Grand Trunk Pacific Railroad. Här ha vi äfven goda vägar; guvernement telefon i nästan hvarje hus. Vi ha haft lindrig vinter häromkring och nu ser det ut som den snart blir slut. Vi ha nu haft tämligen varmt en tid, mellan 40 a 50 grader Fahrenheit i skuggan flera dagar så den lilla mängd snö vi haft är snart ett minne blott. Här är allting i allmänhet tyst och stilla intet händer att tala om, nu har dock ett ting händt som kommer en del af de som alltid hänger fast vid gamla idéer att påstå att vi lefva på den yttersta tiden. Den 16 febr. bildades nämligen en socialist klubb i New Norway. Den består af redan af 18 medlemmar och ändå lär det finnas en hel mängd som hylla socialismen som ännu icke anslutit sig till nämnda klubb, men komma att göra det rätt snart.

Canada Tidningens reseombud glömde visst bort denna plats eller månne han var rädd att vi farmargubbar skulle blifvit skrämda om han kommit ridande. Vi äro nog icke så lätt skrämda; vi ha sett sådana syner förr som en tidnings agent till häst. Vi ha sett mäster Johnson, en sjöman till häst, o. s. v.

Axel J. Carlson säger att det vore väl om Arvie Quebers svenska tidning aldrig komme ut, därom kunna likväl meningarna vara delade. Enligt 1911 års census hade Alberta nästan dubbelt så stor svensk befolkning som Manitoba och så har British Columbia ändå större svensk befolkning, så en svensk tidn. i Alberta borde kunna bli till nytta för svenskarna här ute, dessutom borde man i en tidning utgifven här bli förskonad från de många spaltlånga bref af ovett och personligt gräl mellan präster som är så vanligt i de svenska Winnipeg tidningarna. Det håller visst streck än med en stor del präster hvad skalden säter kung Cyrus säga till Bels präster när han fann att de bedragit honom. Hälsningar till red. och läsare från en gammal Dalmas.

E. Nordgren.

NYKTERHET OCH KRISTENDOM.

Som jag åter är uppmanad att skrifva antingen till min ursäkt eller anförande mot hvad mr. Tranberg skrifvit, så vill jag i korthet säga, att så långt som min skrifvelse angår behöfver jag ej någon uträkt, icke häller har någon del däraf anfallits af Eder såsom orätt. Ett anförande mot eder skrifvelse kan göras däri: Att en person skall utpekas såsom klandersjuk och trätgirig blott därför att han säger sin tanke om en tidningsartikel som behandlar ett så stort och vidtomfattande ämne som "Nykterhet och kristendom". Jag skulle ej anse det för klander om br. C. eller någon annan påpekade det jag antingen genom tal eller skrift fore vilse. Jag hade ju uti min skrifvelse endast påpekat att jag icke fann den omnämnda skrifvelsen i öfverensstämmande med ämnet. Och det synes nu i Nystedts bref att br. C. allaredan af flera skäl upphört med mötena bland goodtemplarne, men vare det långt ifrån mig att med kyrkohistorik visa att han därför är på väg till eremit- och klosterlif. Icke häller finner jag någon harmoni däri att våra församlingsmedlemmar skulle ingå i goodtemplarnes led och vi som predikanter skulle stå utanför. Du begär en förklaring af mig öfver din fråga "Hvarför kristna präster ha arbetat i mera än aderton hundra år, utan något nämnvärdt resultat i nykterhetsrörelsen?" En hel bok kunde skrifvas som svar på en sådan fråga men för att fatta mig kort vill jag att vi enas om att stryka ordet "kristna" öfver en hel del af dem, ty många af dem voro djupt sjunkna i dryckenskapslasten. Och en blind kan ej leda en blind och de kunna ej inbegripas i hvad som anföres från min skrifvelse: "Att ingen nykterhetsrörelse är starkare än sanna och lefvande kristna". Broder C. är ju en lefvande förklaring härutinnan. Enligt hans egna ord är han en prostson, fått god vård och skolundervisning, men icke förrän några månader sedan en kristen. Frälst och frigjord är han nu både passande och villig att på fullt allvar taga itu med arbetet. Om jag får begagna din föreskrift och säga samma ord, så tror jag att det faktiska och bevisliga förhållandet är, att om det ej funnits sanna och lefvande kristna som höjt sin röst mot det onda, som bedit och arbetat både enskildt och offentligt så hade vi ej haft den nuvarande internationella nykterhetsrörelsen, och som jag i min första skrifvelse sade att deras goda såväl som vårt arbete sammanflyter i ljuflig harmoni. Om de stå i sina och vi som kristna stå i våra led och där vi stå finnna räcka hvarandra en hjälpsam hand.

N. J. Thornquist.

Bland nordbor i Amerika.

Påkörd af spårvagn blef häromdagen 58-årige John Erickson i Chicago. Han blef lifsfarligt skadad och forslades till countyhospitalet.

Entreprenören J. A. Andersson i Big Stone City, S. D., är f. n. sysselsatt med att uppföra en elektrisk kraftstation för staden. Inträsset är särdeles lifligt.

Landskapsmålaren Joh. Brandström har nyligen anländt från Sverige till Seattle, Wash., medförande ett antal vackra dukar, som förevisas i lokalen 1407 5th ave. där i staden.

Martin Cederlund, boende å 1144 Edgerton st., St. Paul, Minn., vann silfvermedaljen i en vältalighetstäflan, som häromdagen anordnats af Staten Oratorical society å Acme hall.

Charles Malm i Superior, Wis., blef nyligen af domare Perkins sänd till asylen för sinneessvaga i Mendota. Malm blef för en tid sedan arresterad för det han misshandlat sin hustru.

Dr. Gustaf E. Holmberg afled den 17 febr. i Peekskill, N. Y., efter en svår operation för varbildning i lefvern. Han var född i Fogdarp, Skåne, och hade i åtskilliga år praktiserat som optiker, innan han blef läkare.

För polygami har Sigurd Anderson från Berthold, Minn., blifvit anklagad i Beloit, Wis. Han är endast 19 år gammal och gifte sig nyligen med en ung flicka i South Dakota. Det påstås nu att hon skall vara hustrun nr. 2.

Aktierna i United Fixtures Company i Rockford, Ill., ha blifvit sålda till ett nytt bolag. Tjänstemännen i det nya bolaget äro: C. M. Swanson, pres. och föreståndare, W. M. Johnson, vice pres., William S. Swanson, kassör, och Adolph Johnson, sekreterare.

Konsul V. Lidell i Portland, Ore., har af countydomare Cleeton utsetts till administrator för aflidna Lena Kassman, hvilken efterlämnade öfver $5,000. Konsul L. tror att hon efterlämnar i Sverige bosatt broder och ämnar träffa anstalter för att finna denna arfvinge.

Dubbelbröllop firades nyligen i familjen Claes Alfred Sandbergs hem i 2920 Charles st., Omaha, Nebr. Systrarna Marie och Nellie Gustafson, som ha sin hemvist i Wausa, voro brudarna. Den förra förenades i äktenskap med Sam K. Nielson och den senare med Arthur Okerblom.

Befordrad svensk. Liutnant commander Gelm på örlogsfartyget "Celtic" har af marindepartemanget blifvit utnämnd till ledamot af "Board of inspection and survey for ships and navy department". Gelm är son till mr. och mrs. Johan Hjelm i Jamestown, N. Y.

Dödad af gasförgiftning. Snickareentreprenören Peter Hanson fanns förliden dag liggande död i sin bostad, Chicago. Polisen tillkallades, och coronersjuryn gaf utslaget att Hanson aflidit af gasförgiftning. Om olyckshändelse eller själfmord föreligger, är ej utredt.

Målaren William Carlson påträffades häromdagen stel och död i ett litet rum i 109 3rd ave., New York, N. Y., som han bebott de senaste tio åren. Han var en man på omkring 50 år, utan några kända vänner. Som han en längre tid varit utan arbete, hade döden tvifvelsutan varit en följd af umbärande och köld.

Följande sjuksköterskor ha graduerats vid Svenska hospitalet i Brooklyn, N. Y.: Elsa Elvira Westin, Johanna Svärd, Daisy Mathilda Kirketerp, Gerda Waller, Helen Martha Stroening, Hilda Victoria Bloom, Anna Elvira Karlson, Elsie Schelin, Olga Anderson, Geneive L. Terrell och Edith Sara Schultz.

Carnegiebiblioteket i Quinsigamond, Mass., invigdes häromdagen i närvaro af omkring 200 personer. Bland talarne märktes pastor C. A. Seaberg, som bl. a. uttryckte den förhoppningen att den svenska literaturen komme att ägnas förtjänt uppmärksamhet från vederbörandes sida. Biblioteket omfattar hittills 1,500 band, ett antal, som emellertid så småningom skall uppdrifvas till 6,500.

Kärlek som dödar. Härom morgonen påträffades i mrs. Jennie Andersons lägenhet i huset 3747 W. North ave. i Chicago 25-åriga Emma Stensby död till följd af gasförgiftning. Hennes föräldrahem är i Deerfield, Wis., och där skall stoftet jordas. Hon var kär i mrs. Andersons broder, William Johnson, hvilken låg sjuk och sade sig ej vilja gifta sig med Emma förr än han blifvit fullkomligt frisk. Miss Stensby synes i förtviflan häröfver ha tagit sitt eget lif.

En sv. luth. församling har i dagarne bildats i Ogden, Ia.

Sv. baptistkyrkan i Salt Lake City, Utah, har nyligen fått sin kyrka färdigbyggd.

Hörnstenen lades nyligen till sv. frälsningsarméns nya byggnad i Tacoma, Wash.

Sv.-am nationalförbundet i Los Angeles, Cal., har valt Edwin Leaf till ordförande.

Som kandidat till borgmästare i Washburdn, Wis., har Olof M. Olson anmält sig.

En svensk skofabrik har inrättats i 170A Austin st., Worcester, Mass., af C. Martin Lindberg, m. fl.

Pastor Paul Rood har nu upptagit sit arbete i sv. missionskyrkan på 20th och Aldrich aves., N. Minneapolis, Minn.

25-årsdagen af sitt bröllop firade nyligen mr. och mrs. August Gustafson i Forsyth, Mich., omgifna af vänner och fränder.

Sinnesrubbad. Spirituosahandlaren A. E. Hanson i Seattle, Wash., blef nyligen vansinnig och sändes till dårhuset i Steilacoom.

Tena Magnuson, som äger en värdefull farm i närheten af Turlock, Cal., har nyligen måst intagas på dårhuset i Stockton, Cal.

För stöld af ett ur blef nyligen Paul A. Nyman i Duluth, Minn., ådömd 75 dollar eller at aftjäna 60 dagar på strafffarmen.

Vid en tågurspåring i närheten af Block River Junction, Wash., blef nyligen lokomotivföraren Charles Dalin ögonblickligen dödad.

Swan Johnson i Bessemer, Mich., som under arbete för Montreal grufbolag förlorat högra armen, har af domstol tillerkänts $2,700 i skadeersättning.

I en vältalighetstäflan i Broadwayhögskolan i Seattle, Wash., tog nyligen Philip Nyren första pris. Unge Nyren är son till framlidne missionspastor Nyren.

Batteryförsamlingen i New York (sv. met.) har i dagarne firat 25-årsjubileum under stor anslutning af deltagare. Flera anslående högtidligheter förekommo.

En rakknifsfabrik kommer att uppföras i Little Valley, N. Y., af John Engström, som i flera år varit superintendent i sin faders bekanta fabrik i Eskilstuna, Sverige.

En apotekarefamilj. J. O. Peterson, en apotekare på 1501 Washburn ave., S., Minneapolis, omtalade häromdagen inför Apotekareföreningen inom staden att nästan alla hans familjemedlemmar voro apotekare.

Pressen. Norden är namnet på en ny illustrerad "svensk familjejournal", som i dagarne börjat utgifvas af Ellingsorth Publishing Company i 10901 S. Michigan ave., Chicago, Ill.

— Nordstjärnan i New York utkom den 3 mars med ett särdeles inträssant och innehållsrikt nummer i tre delar, med 12 sidor i hvarje del. Flera framstående svensk-amerikanska pennor voro represnterade genom specialartiklar af mer än vanligt värde. En hel mängd porträtt och illustrationer förekom äfven i detta nummer, som i sin helhet utgjorde en sällsynt företeelse i sv.-am. pressen.

Plötsligt dödsfall. Mrs. Sarah Hanson i 902 Woodbridge st., St. Paul, Minn., anträffades en morgon härförleden död i sin säng. Hennes man, John Hanson, tillskref dödsfallet hjärtslag.

Vid den månadskonsert som nyligen gafs af eleverna vid The National Conservatory of Music i New York märktes bland de medverkande trenne af den därvarande svenska koloniens bäst kända och begåfvade sångare, nämligen Nils Ericson, Eric Norgren och Ruppert Rundell. Norgren har i dagarne erhållit engamang vid Columbia Graphophone Co. i New York för insjungande af svenska sånger.

En loge af Vasaorden har nu bildats i Moline, Ill. Följande styrelse har tillsatts: Ordf. dr. E. A. Elden; vice ordf. Axel Tholine; sekr. M. Noreen; vice sekr. John Freed; fin.-sekr. N. E. Munson; kassör, Gust Nordahl; kaplan Axel Carlson; ceremonimästare C. A. Tholine; inre vakt. E. W. E. Walline; yttre vakt. Swan Ohlson. Logens doktor blir dr. E. A. Edlen.

Folkbildningskursens ledare hedras. Rockfords goodtemplares folkbildningskurs afslutades måndagen den 23 febr. med en bankett å Vega hall. Därunder öfverlämnade kursbestyrelsens ordf. Victor Nygren till kursens föreståndare, redaktör Johan Hellberg, en dyrbar guldkedja med medaljong såsom ett minne af Svensk-Amerikas första folkbildningsarbete af detta slag.

Chindblom resignerar. Striden mellan allmänne åklagaren Maclay Hoyne i Chicago och hans meningsfränder inom countynämnden å ena sidan samt countynämndens president A. A. McCormick och hans meningsfränder inom nämnden å andra sidan angående countyadvokatsysslans vara eller icke vara synes nu vara bilagd. Som bekant öfvertog Maclay Hoyne för